

عنوان مقاله:

مولفه های فضای بازی در جهت ارتقاء رشد اجتماعی کودک

محل انتشار:

دومین سمپوزیوم بین المللی آرمان شهر کودکان (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

الهه رنجبرمقاوندی - الهه رنجبرمقاوندی*، مریم کلامی^۲، دانشجوی کارشناسی ارشد معماری - گرایش معماری، دانشگاه زنجان

مریم کلامی - دکتری تخصصی معماری، عضو هیئت علمی دانشگاه زنجان

خلاصه مقاله:

دوران کودکی مهم ترین فرصت جهت شکوفایی استعداد های انسان در سال های آتی زندگی اوست. لذا اهمیت به نیازهای این دوران مورد توجه بسیاری از روانشناسان بوده است. آنان نیاز اجتماعی را یکی از نیازهای اساسی انسان و زمان پاسخگویی به آن را دوران کودکی می دانند و بر این باورند که کودک با به دست آوردن مهارت اجتماعی لازم در مسیر رشد اجتماعی خود قرار می گیرد. این پژوهش "بازی کردن" کودک را یک روش برای فراگیری مهارت اجتماعی معرفی می کند و از آنجا که نقش محیط بازی یک عامل موثر بر انجام بازی است. در این پژوهش "فضای بازی" به عنوان یک مفهوم کلیدی مورد مطالعه قرار می گیرد. هدف این پژوهش آن است که مولفه هایی برای فضایی بازی کودک تبیین کند، به طوری که کودک ضمن بازی در فضا به نیاز اجتماعی خود پاسخ دهد و به تکامل رشد اجتماعی برسد و در جهت یافتن این مولفه ها، فرضیه خود را این گونه بیان می کند که اگر محیط بازی متناسب با نیاز کودکان و بر اساس تمایلات آن ها طراحی شده باشد از مولفه هایی برخوردار است که کودک را به بازی کردن تشویق می کند و نهایتاً رشد اجتماعی را برای او به ارمغان می آورد و ساختار خود را بر اساس شناخت کودک و آنچه می خواهد شکل می دهد و در نهایت مفاهیم انعطاف پذیری، تعامل پذیری و ایمنی را به عنوان مولفه های فضای بازی کودک معرفی می کند و سرانجام سطوح تنوع پذیری، تطبیق پذیری و تغییرپذیری برای مولفه انعطاف-پذیری، تعامل پذیری را در سه سطح تعامل کودک با دیگران، با طبیعت و با خود و نهایتاً ایمنی را در دو سطح نظارت پذیری و وضوح و خوانایی تبیین می کند.

کلمات کلیدی:

کودک، فضای بازی، رشد اجتماعی، نظارت پذیری، تعامل پذیری، ایمنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1758831>

